

Nr 103.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående rätt för professorn G. Rudberg att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring; given Stockholms slott den 15 februari 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts,
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Arthur Engberg.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Engberg anför härfter:

Den 30 juni 1933 utnämnde Kungl. Maj:t dåvarande professorn i klassisk filologi vid universitetet i Oslo Gunnar Rudberg att vara professor i grekiska språket och litteraturen vid universitetet i Uppsala.

Hos Kungl. Maj:t har nu Rudberg — som dels under åren 1908—1918 varit docent i sistnämnda ämne vid Uppsala universitet, dels ock från den 1 januari 1919 till och med den 30 september 1933 innehaft ovannämnda professorsbefattning vid universitetet i Oslo — hemställt, att Kungl. Maj:t

mätte utverka rätt för honom att för uppflyttning i högre lönegrad få tillgodoräkna sig sin föregående tjänstgöring.

Sedan vederbörande universitetsmyndigheter i Uppsala tillstyrkt bifall till framställningen, har *kanslern för rikets universitet* i utlåtande den 12 januari 1935 anfört följande:

Ansökningen i fråga syntes efter ordalagen avse rätt för Rudberg att för erhållande av ålderstillägg vid nu innehavd befattning tillgodoräkna såväl docenttjänstgöring i Uppsala som tjänstgöring såsom professor i Oslo.

Vad då först tjänstgöringen som docent beträffade, torde det vara uppenbart, att dylik tjänstgöring icke borde få läggas till grund för erhållande av ålderstillägg som professor.

Vidkommande därefter professorstiden i Oslo så torde man väl få utgå ifrån, att sökandens arbete under ifrågavarande tid varit till art och omfattning i stort sett jämförbart med professorstjänstgöring i Uppsala. Då emellertid sagda arbete näppeligen kunde anses lända till nytta för staten eller det allmänna, syntes några starkare billighetsskäl för bifall knappast föreligga. Härtill komme, att ett bifall till Rudbergs ansökning säkerligen skulle leda till att liknande anspråk komme att framställas beträffande professorstjänstgöring även i sådana främmande länder, där de akademiska förhållandena icke vore lika jämförbara med de svenska, som fallet vore med sagda förhållanden i Norge.

Kanslern ansåge sig därför icke kunna tillstyrka den föreliggande ansökningen.

Statskontoret slutligen har i utlåtande den 24 januari 1935 icke velat motsätta sig, att proposition framläggas för riksdagen med förslag att Rudberg må för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna den tid utöver tre år, under vilken han före tillträdet av sin nuvarande befattning innehaft professur i Oslo. Till stöd härför har ämbetsverket anfört följande:

Undantag från gällande bestämmelser angående rätt att för ålderstillägg tillgodoräkna tjänstgöring å tidigare innehavd befattning borde enligt statskontorets mening ifråga om professorer, likaväl som beträffande andra befattningshavare, medgivas endast där alldeles särskilda omständigheter föreläge. I detta fall syntes det förhållandet vara värt beaktande, att ett avvisande av framställning av förevarande art måhända skulle i sin mån försvåra möjligheterna till ett utbyte av lärarkrafter mellan universiteten i de nordiska länderna. Med hänsyn till önskvärdheten av ett fortsatt och utvidgat nordiskt samarbete på det kulturella området och under den oefftergivliga förutsättningen att den av sökanden förut innehavda professuren i Oslo vore till art och omfattning fullt jämförbar med hans nuvarande professorstjänst i Uppsala, ifrågasatte statskontoret, om icke anledning föreläge att medgiva tillgodoräkning av sagda tjänstgöring med tillämpning av de grunder, som angäves i § 6 av kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 211) angående villkor och bestämmelser beträffande avlöningsförhållandena för professorer m. fl. vid universiteten i Uppsala och Lund samt karolinska medikokirurgiska institutet. Några betänkliga konsekvenser av ett tillmötesgående av framställningen på detta sätt syntes, såvitt statskontoret kunde bedöma, näppeligen vara att befara.

Ett bifall till Rüdbergs framställning i den begränsade omfattning, statskontoret föreslagit, skulle innebära, att Rudberg för erhållande av ålders- tillägg skulle få tillgodoräkna sig professorstjänstgöringen i Oslo med avdrag av tre år. På de skäl, statskontoret anfört, och under framhållande av att den av Rudberg bestridda professorstjänstgöringen i Oslo till art och omfattning varit fullt jämförlig med hans nuvarande tjänstgöring, vill jag ansluta mig till ämbetsverkets förslag, helst som några betänkliga konsekvenser härav näppeligen torde vara att befara. Då emellertid bestämmelsen i § 6 mom. 2 av ovanberörda kungörelse den 6 juni 1925 (nr 211) avseende rätt för befattningshavare att för placering i löneklass under vissa förutsättningar tillgodoräkna tid, varunder han tjänstgjort utom statens tjänst, icke torde äga avseende på nu förevarande tjänstgöring, erfordras riksdagens samtycke för ett dylikt medgivande. Jag förordar förty, att ärendet underställes riksdagens prövning.

Departementschefen.

I detta sammanhang tillåter jag mig erinra, att Kungl. Maj:t i proposition till innevarande års riksdag (nr 38) framlagt ett i viss mån liknande förslag om rätt till lönetursberäkning för vissa militära befattningshavare, som tjänstgjort vid det persiska försvarsväsendet.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att professorn vid universitetet i Uppsala G. Rudberg må för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid utöver tre år, under vilken han före tillträdet av sin nuvarande befattning innehaft professur i Oslo.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Johannes Dillner.
